

40letnico presvitlega cesarja Fran Josipa I. dostojno in slavno obhajati, nam ni bilo mogoče prezirati tega, stopili smo tudi mi v kolo drugih krajev in sel, in storili, kar je bilo le mogoče. Že na večer pri prvem mraku, dne 11. septembra je gromovito pokanje možnarjev oznanjevalo svečanost za prihodnji den. Nad sto kresov je gorelo po Remšniških hribih in raketah ali metalni ogenj, katerih je nad 30 zrak razsvitljevalo in kazalo: kakor plamen in ogenj hiti proti nebu, enako se vzdigujejo prisrčne prošnje vernega slovenskega ljudstva polne vdanosti do presvitlega nam vladarja v nebeske višave, da bi še mili Bog, oča in vladar vseh narodov, po široki zemlji mnogo let ohranil in obvaroval našega presvitlega cesarja vsake nesreče in nezgode! Dne 12. septembra bila je skušnja iz veronauka, pred katero so velečastiti g. dekan Anton Jazbec, slovesno sv. mešo brali in Te deum ali zahvalno pesem h koncu sv. meše zapeli. Navzoči so bili učenci in drugo ljudstvo v zahvalo, da je ljubi Bog dal presv. cesarju 40. leto svojega vladanja dočakati. Na slednje zapela se je tudi cesarska pesem, pri kateri so zopet možnarji navdušenje povzdigovali. Po skušnji se je šolska mladina peljala v učilnico, pred katero je bil slavolok ovenčan z zastavami trobojnicami in z napisom: „Slava Franu Josipu I.“ V šoli je načelnik kr. šol. sveta nagovoril šolsko mladino in razjasnjeval, kako milega in dobrotljivega očeta imamo v Avstriji, ki hoče vse narode osrečiti in povsod pomaga, kjer je le kaka potreba. Tudi naši šoli je podaril 200 gld. v dozidanje II. razreda. Učenci so zapeli nekatere pesmice prav živahno, kakor: „Po jezeru“ itd. in prednašali „Cesar in ribičev sin“, „Človek brez domoljubja“, „Domovina“, „Spartanka“ živo in s ponosom. Dobil so vina in kruha, da so k sklepu navdušeno klicali presv. vladarju „živio!“ Marljivejši so bili podarjeni z molitvenimi in drugimi knjižicami in darili. Za spomin na 40letnico se je letos že v spomladi napravil šolski vrt za drevnico, da se bo mogla mladina v sadjereji podučevati in se tako ležje spominjati svečanosti. Tudi stojita že dve zeleni lipici pri štepihu v spomladi vsajeni zraven drugih sadnih dreves, kar bo nam v veden spomin na 40letno vladanje našega presv. cesarja Fran Josipa I. Bog ga živi in ohrani še mnogo let!

Iz Središča. (Smrtna kosa.) Dne 27. p. m. je tukaj umrl za sušico g. Franc Sanjkovič, pravnik tretjega leta na c. kr. vseučilišču v Gradcu. To je v tem okraju že tretji vseučiliščnik, ki je tega desetletja umrl za sušico. Dne 21. julija 1881 je umrl na Krčevinah pri sv. Miklavži Fran Trstenjak, ki se je baš pripravil za profesorsko skušnjo na Dunaji; mladenič bistre glave in blagega srca; dne 22. julija 1883 je izdahnul v Središču dušo svojo

Vinko Dečko, bogoslovec I. tečaja v Zagrebu, ki bi bil s časom dober govornik, a letos nam je nemila smrt vzela Frana Sanjkoviča. Pokojnik se je porodil dne 5. avgusta 1865, izvršil je osnovne šole doma v Središču, dva gimnazijska razreda na Ptuj, a ostale v Mariboru. Bil je zelo priden, marljiv dijak; v četrtem razredu je dobil celo darilo iz Štajarske zgodovine, tako dobro se je ta predmet učil. Po končani osmi šoli je izvolil pravoslovje za svoj bodoči poklic; bil je vedno zdrav, čil in krepek, da ga je bilo veselje pogledati, toda meseca avgusta lanskega leta je začel kri bljuvati. Brž ko ne se je kje na lovu prehladil, ker je bil strasten lovec, no vendar je v kratkem ozdravel ter se čutil tako krepkega, da je mogel v Gradec. Letos se je po leti ta bolezen ponovila, in ko je pokojnik prišel 16. julija domov, bil je videti zelo slab, njegov poprcj krepek in zvoneč glas je bil tih in hrpav, s časom se je moral vleči in ni več vstal. Pokojnik je bil čednega vedenja, miren in tih, samo ako je trebalo peti, zavrnil je njegov krepki glas, da ga je bilo milina poslušati. Ljubili so ga povsod, kamor je prišel. Videl sem na njegovem domu štiri brzojave, katere je dobil dan pred smrtjo od svojih sošolcev in prijateljev, med katerimi me je najbolj zanimal brzojav iz Ljubljane, ker sem na njem čital ime mladega nadepolnega pesnika Gestrina. Pol ure po njegovi smrti je prišlo pismo iz Gradca, v katerem sem čital, kakó željno ga pričakujejo v Gradec njegovi sodrugi „Triglavni“ kot svojega podpredsednika. Sprevod je bil jako lep. Doma so mu zapeli: „Blagor mu, ki se spočije“; a na pokopališču pa: „Nad zvezdami.“ Sedem gospodov duhovnikov in štirje bogoslovci so spremljali milega pokojnika. Sprevod je vodil njegov stric, velečastni gospod Fr. Sanjkovič, duhovnik v pokoji. Na pokopališču je krasno govoril njegov prijatelj g. Ivan Glaser, pravnik, ki mu je prišel od sv. Marije Device iz Pučave na sprevod. Na njegovem grobu žalujejo pošteni roditelji, brat in dve sestrici, a mi njegovi prijatelji in znanci mu kličemo tožnega srca: Počivaj v miru, blaga duša, vredna, da se ti postavijo na spomenik besede:

Poln sladkih in veselih nad,

V mladosti, ah, v najlepši dobi,

Ko bi še živel, delal rad,

Počivaš že v preranem grobi.

Zemeljskih rešen si nadlog,

Nebeško radost daj Ti Bog!

B. Fl—g—č.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Minister za zunanje zadeve, grof Kalnoky, se je v nedeljo, dne 16. septembra odpeljal v Friedrichsruhe k želež-

nemu kancelarju Nemčije, knezu Bismarku. Čemu da pojde tje, tega sicer ne znamo, vendar pa sodimo, da velja ta shod ožji zavezi, v kateri stojé Avstrije, Nemčija in Italija. — V Pragi je bil v nedeljo shod českih veljakov in namen tega shoda bil je to, da se razvidi, na kateri strani staro-ali mladočeskíh poslancev, stoji česko ljudstvo. Na shodu se je sicer izreklo staročeskím poslancem popolno zaupanje, toda mladočeski možje težko, če jih pusté poslej na miru. — V štaj. dež. zboru je opomenil posl. M. Vošnjak, naj zbor sklene postavo, po kateri se omeji prosta ženitev, toda dež. odbornik grof Berg je izrekel, da ni upanja, da dobi taka postava najvišje potrjenje, ker je nič ne mara sedanja vlada. — Kranjska dežela ima že od lani dež. dac na žgane pijače, letos pa še pride k temu drž. davek in to je vidno preveč. Posl. Pfeifer je zato predložil načrt postave v 3. seji dež. zbora, vsled katere se ne vrže dež. dac na toliko žgane pijače, kolikor je je kmetovalcem treba za domačo rabo. Ni dvoma, da vzprejme dež. zbor to spremembo. — Na c. kr. vršji gimnaziji v Ljubljani je letos vpisanih 909 učencev, samo v prvem razredu jih je 251. — Koroški liberalni Nemci bi radi, da se tudi v cerkvi, v kateri se zbira slov. ljudstvo, govori in poje nemški, če pride kedaj njih kateri va-njo. No to je pa že preveč! — Po Koroškem se spije, poleg žganja, na leto 143.260 hl. piva, na eno osebo ga pride torej 40 listrov. Ni malo to, vendar še je to bolje, kakor pa, da se popije žganje. — V gorah na Primorji se prikazuje sedaj že pogostem neka bolezen, ki pouzročuje, da krave izvržejo. To je tem večja nesreča za ljudi, ker se živé skoraj edino iz živinoreje. — Italijansko društvo „deglí artigiani“ v Gorici je imelo zadnjo nedeljo blagoslovljenje svoje zastave. Sedaj se jezi, ker ni smelo v slovesnem sprevedu iti po mestu, ali prav tako, saj je isto društvo krivo, da še slov. „podporno društvo“ nima blagoslovljene svoje zastave. — V Trstu so naš pešpolk šte. 87. prav lepo vzprejeli. Kakor je znano, ostane tam delj časa, v Celji pa biva poslej le par stotnij tega polka. — Prvo slov. ljudsko šolo v Trstu odprla je letos družba sv. Cirila in Metoda. Vzprejeti more pa le otroke v prvi razred, drugo leto pa se odpre seveda še tudi drugi razred te šole. V dež. zboru v Porečju je bil hud vrišč, ker dež. glavar ni pustil hrv. poslancem staviti do vlade vprašanja v hrv. jeziku. Hrv. poslanci so se pritožili zoper to pri grofu Taaffe. — Nova šolska postava, katero je sklenil hrv. dež. zbor v Zagrebu, ni dobila najvišjega potrjenja. — Ogerski minister Kol. Tisza se je vrnil v Pešto in pravi se, da bode minister za uk in bogočastje bojda grof Czaki. Doslej svet ne zna veliko o tem možu.

Vunanje države. Iz tega, ker je bil kardinal Schiaffino v Belgiji, sklepa se v raznih listih, da je iskal stanovanja za sv. Očeta. Po tem bi sv. Oče šli iz Rima v Belgijo, kedar bi postala za to potreba. To je pa vidno le sad prežive domišljije. — Italija se ne čuti varna, kajti kralj in njegova vlada zagotavlja v eno mer, da ne mara z nikomer vojske, najmanj pa s Francijo, svojo zaveznico leta 1856. — Za vzprejem nemškega cesarja dela se v Rimu že sedaj, do meje gre mu naproti general Drignet. — Predsednik francoske republike, Sadi-Carnot, prišel je srečno s svoje poti nazaj v Pariz, potoma si je dal kaditi od vseh strank in je imel tudi za vsako sladkih besedi na izbiro. — General Boulanger dela na to, da dobi v Parizu mesto poslanca. Ako se mu posreči, tedaj bode pa velika nevarščina za sedanjo vlado in tudi za predsednika republike. — Nemški cesar, Viljelm II., pride na Dunaj dne 3. oktobra in se poda, kakor se zagotavlja, potem na lov v ces. lovih na Gor. Štajarskem. Od ondot gre pa v Italijo. — Grof Herbert Bismarck, sin kancelarja, pojde v Petrograd k ruskemu ministru za zunanje zadeve, grofu Giersu. Kakor se vidi, plete se nekaj med Nemčijo in Rusijo, samo kaj je to? Nam ni za to, da ugibamo. — Doli pri Rumunih je nov upor kmetov v vasi Dobranenski. Mir bode s časom že, toda ne brez krvi, more biti nedolžne. — Bolgarski minister za drž. denar, Načević, biva v Carjem gradu ter išče denarja — na posodo. Ni lahko, da ga dobode. V Sofiji stoji 17 mož pred vojno sodbo za voljo „roparstva“. Sodi se, da niso roparji, pač pa ustajniki, ljudje, ki ne marajo sedanje bolgarske vlade. — Srbski kralj se je premislil ter je jel cerkveni zbor, ki ima pravdo gledé ločitve zakona kralja in kraljice v rokah, prevstvarjati. Predsednik zbora je postal „prestar“ ter so ga déli v pokoj. Kdo še pride za tem na vrsto, da postane „prestar“, ni še znano. — Turčija prevstvarja svoje vojaštvo in je sedaj kacic 30.000 rezervistov sklicala v orožje k vojnim vajam. Tacih vaj še doslej ni bilo v Turčiji. — Poroka grškega kraljeviča Konstantina s sestro nemškega cesarja, Sofijo, bode še le prihodnje spomladi. — Ustaje v Marokanskem je konec, se vé, da le „z ognjem in mečem“.

Za poduk in kratek čas.

Trg Središče po štirih sto letih.

(Spisal B. Fl.)

(Konec.)

Prišedši v šotor, zapela je „Vila“: „Potočnico“. Po končani pesni stopi na oder Središki župan, g. Ivan Kočevar ml. ter pozdravi s kratkim, krepkim govorom goste, prisedše iz daljnjih in bližnjih krajev. G. župan, ki se je